

Revista «Puiul Calicului»

EX.

Biblioteca universității

Cluj

EPELUȘ.

ANUNȚURI:
4 lei linia petit.Dela sărbările „Astrei“**LA BUCUREȘTI, IN GALOP****sau cele șapte patimi**Patima zilei de Joi

Sgomot, alergari pe strazi,
Pregatiri pentru parazi.
Dame dupa palării
Și coriști prin prăvălii,
După fracuri după clacuri
După multe alte fleacuri;
Ba bastoane, ba zorzoane
Pudre și odicoaloane...
Și se topeau miile
Duse de-a pustiile.

Victimele din «Poem»

Un mergeau încet spre tren
A 'necat a lor blestem
Căci din pânză preacurată
Domnul Comșa dintr'odată
A tocmit la ceata toată
Ismenuțe de-america
Spre-a nu le mai duce frică...

Cu biletele, săracu
Sta Olar să și piardă capul;
După tot ce trebuia
Oancea ici Oancea colea
Și-alerga și asuda
Iar cu vremea ce trecea
In această zăpăceală
Venî proba generală.

Patima zilei de Vineri.

De cu noapte se sculară,
Unii nici că se spalără
Și-au pornit cu geamantane

Cântăreții cu cocoane
Cătră șeful Nuțu 'n fine, —
Șef al iadului pe șine,
Alții un pic mai necajiți
Au plecat înghesuți
Dup' amiază la ceasul două
In vagon de modă nouă,
Fără uși, fără ferești
In «pohod na București».

In vagon erau de toate,
Vechi gunoaie aruncate,
Duș de apă din plafon
Cârpe sdrențe și tifon,
Murdărie prinsă 'n tort
Și... confort peste confort,
Zău, c'ășa confort i-aș da
Nuțului când s'o 'nsura,
Spre-a putea și el odată
Să blesteme noaptea toată
Și ca muritor ce e
Să cunoască C. F. R.

Astfel prinși între canoane
Cu stropiri d'odicoaloane,
Inegriți de fum,
Copți de-atât tutun,
Sclicicioși la fețe
Plini de tinerețe
Ba și de pileală
Și de oboseală
Și de nădușală
Cu cântări și cu povești
Au ajuns la București.

Patima zilei de Sâmbătă.

Sbierete pe la ferești
C'au sosit in București,
Imbulzeală prin vagoane
De hamali pe la cucoane;
Ele neștiind uzajul
Nici n'au prea avut curajul
Să le dea întreg bagajul
Și 'ncarcat cu cutii
Cu merinde, palării
Au pornit, și'n urma lor
Tot poporul călător
Framântă al gării loc,
Iară muzica cu foc
Cânta marșuri din tromboane
Pân' i-au dus la camioane
Iar de-acolo la cvartire
Comitetul de primire
I-am plasat după 'nvoire.

Pe la zece iată-i toți
Subți ca ardeiași copți
Unii cu răzimătoare,
Alții moleșiți de soare
Stăteau la Exarcu 'n casă
Așa cu nepusă masă;
Ateneu 'mbătrânit
Se simțea mai obosit
Când, cumplita, moleșală
Se 'ntinsese colo 'n sală.

După asta prin oraș
Unii la câte-un miș-maș,
Alții la lustragerii
Ba la prăvălii,

La cofetării,
Pe la bărbierii,
La societăți,
Ba prin alte părți,
La muzee,
Prin alee
Până'n seară
Pierde vară,
Toată lumea a umblat
Iar la vremea de culcat
Hai cu toți la concertat.

Patima zilei de Duminecă.

De cu vreme
Sus din perne
Că străjerii,
Ienicerii,
Plosnicioare
Cu picioare
Mi te scoală
Și din boală;
Hai în grabă
Pe estradă
Ca s'auzi cum se întrec
Precupeții care trec:
«Usturoi prazu și ceapa,
«Oap, oap rece, hai la apa,
«Chiob, chiob, chiobu, hai căr-
bunii,

«Puii, puii ca păunii,
Brânză și mărar și-ardei
Și rahat și orice vrei.

Ca eroul din Elada
Părăsii și eu estrada
Că mă scoase din curele
Cei cu duzini de măsele;
Hei, de-ar fi ei prin Lipsani
Iute-am scăpă de jidani.

Deci cu bărbăție
La mitropolie
Căci acolo sue
Pe cea cărărie,
Pe lângă preasfinții,
Zi de zi cumiinții
Și cei mai aleși
Din urne culeși
Și greu vânturați
Domnii deputați.

Deoparte 'njurături.
De alta prescuri,
De-parte Osanale,
De-alta panamale
Cu chemări de Zei
Și Dumnezei
De mamă și de tată,
Ba câte odată
Se apuc de păr
Se bătucesc măr
Și se tăvălesc
Și se târnosesc
Mai rău ca 'n infern,
Față de guvern.

Cam e potriveală
In astă 'mpărțeală
Că 'ntr'un loc preasfinții
Cu *mir* te sfințește
Și-alături cu băta
La *mir* te pălește.

Gândurile mele
Certe-se 'ntre ele,
Eu îmi văd de cale
Și-o pornesc la vale
Până la Arene,
Dornic să mă chieme
Umbre mari și stinte
Din cele morminte
Ce-au trimis solie
Din sfânta lor glie,
De pe la hotare
Eroului mare
Și necunoscut.

Dar rău m'a durut
Că moaștele sfinte
Nu pot să cuvinte,
Lutul să-l doboare,
Să iese la soare,
Să strângă din gloată
Și să facă roată
Pe toți trădătorii
Pe toți vânzătorii,

Scârboase căpuși,
Cari s'biară din guși
Pe la cele uși
Și avutul țării
Ni l'au dat pierzării;
Pe-aceștia să-i strângă,
Sub spadă să-i frângă,
Să-i arunce 'n ape,
De ei să ne scape,
Căci azi hoitul lor
Poartă tricolor
Și ni-l pângăresc
Și ni-l murdăresc.

* * *

De-acolo poporul
A plecat cu zorul
Pe la cele mese
Cu mâncări alese,
Numai ovreiașii
Și-au cam iușit pașii
Că în prăvălie
Ei n'au vitejie
Și eroul lor
E «cel sunător».

Apoi ține-te copile
Fuga prin automobile
Pe la cercefași,
Pe la poterași,
Pe la Moși
Cu gogoși,
Pe la moașe,
Pe la fașe
Cu maternitatea lor,
Fuga și pe la Obor,
La poemul lui Tiberiu,

Pe la Marcu Aureliu,
Pe la Macedo-Româna,
Pe la Belu, Colentina,
Ba la «Buciumul» modern
Sau la membrii din guvern,
Pe la mititei, la turtă,
Ba chiar la ciorbă de burtă
Și când toate le făcuși
Haide și la «Cărăbuș».

Patima zilei de Luni.

Dimineața sus din pat,
Unii nici că s'au culcat
C'au fost duși la cercetat
Să cunoască și argila
Din Obor pân' la Chitila;
Seara admirau Terasa
La 1 pe la Băneasa
Iar la trei, când noaptea-i scurtă
Chiar și la ciorbă de burtă,
Că de-aceia-i întrăfire
Și de-aceia-e unire;
Ce e bun e bun și pace,
Răul lângă bine zace,
Lângă curaj zace frica
Pasărea lângă *Cernica*
Și nimic nu vei putea
Din fundament a schimba.

• • • • •
Totul e cu umbra sa.

Să lăsăm filozofarea
Și să ne urmăm cărarea,
Că se 'ncepe iar alaiul,
Iar suflă cioara cu naiul,
Iar discursuri, iar toaste,
Vai de ale noastre moaște,
Apoi repetiții nene,
Amintiri dela poeme,
La minut fotografii
La secundă prin Chindii
Unii la Academie,
Alții la suc de vie,
Pe la Ateneu din nou,
Incheerea-i pe platou
Unde fotbal, box și scrimă
Joacă tinerii 'n surdină.

Când căzuse bietul soare,
Neputând să mai dogoare
Oancea 'ncepe la cântare:

Se întorcea Stefan de pe-o stângă
neagră
Căci își prăpădise oastea lui întreagă
Și prin glasul sobru, plin, de bariton
El cerea intrare, El măritul Domn,
Dar Doamna-i răspunse cu glas de
sopran
Că asta-i mai place decât Murășan
Căci în „*Mănăstire-i*” desaccord
cumplit
Nu e ca la Dima, lucru potrivit.
Mândra *Cătălină* de-odată apare,
Nici nu gată bine și iar la bisare,
Publicul aclamă iar din loja Sa
Chiar măritul Vodă blând aplaudă,
Dar în scenă iată „*Curcio*” la geam
Instruate aprig de Ionel Crișan,

Ele 'n alegretto cumplit se sfădesc,
Toți răd în aplauze de se prăpădesc.

Apoi la Carpați
Pe iubiții frați
Incercuri sfinte
Prinde să-i alinte
Și cântau mezinii
Și cântau frăținii
Și fugeau „vecinii”
De-și rupeau perciunii.

Patima zilei de Marți.

Raza dimineții
Care-a prins băeții
Neculcași și trezi
Și mai puțin brezi,
Chiar pe-acea care
In vr'o două ore
Somnul a 'nșelat,
Pe toți i-au luat
Și 'n Brează i-au dus
Pe jos și pe sus.
Ba și la Văleni
Prin mândre poeni.

La Breaza ce-a fost
Nu mai are rost
Să 'ncerc a vă spune
Aici între glume,
Căci ce a creat
Și câte-a învățat
Și câte-a clădit
Acel om vestit
Acel Manolescu,
Nici chiar Ispirescu
Zău că n'ar putea
A vi le preda;
Tot ce poate face

Mâni de om dibace.
Și-au trecut agale
Pe 'ntinsa cărare
Carăle frumoase
De mândrii boi trase.

Apoi iar vorbiri
Pentru musafiri,
Vin și mândră ploae
Ambele șiroae,
Joc și tinerețe
Și figuri glumețe,
Cântece la gară
Potopu 'n năvală,
Despărțiri duioase,
Amintiri frumoase
Sgomot, lac și fum
Și... 'ntinde-o la drum,

Ajunși la Sinaia
Horă știi! ca aia
Aprig și avan
Sub Caraiman;

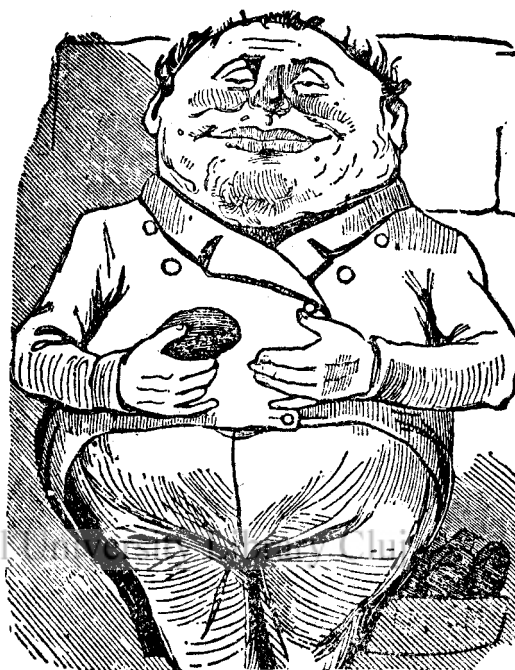
Apoi: Unii sforr,
(Alții la sobor).

Patima zilei de Miercuri.

Scilpicioși la fețe
Supti de tinerețe,
Chiar și de pileală
Și de oboseală
Au ajuns în gară
Unii cu ulcele
Și fără bretele,
Alții mai candrii
Fără pălării,

Alții... doamne, doamne
Fără geamantane,
Fără genți, fără bastoane
Cu cadouri de icoane
Și-alte lucruri de valoare,
Chiar și... berze călătoare;
Cu mîile stoarse
Cu-amintiri frumoase
Și cu diferite vești
Ș'au întors din București.

Tepeluș.

Hi, he ha hâ hă...

Țara geme 'n grele biruri
Holde și fânafe nu-s
Credit n'avem în Apus,
Guvernării cântă 'n triluri
Și sunt veseli și cheflii
Și aruncă zeci de mii
Și e jaf, — dar ori ce-o fi
Hai să râdem:

Hi, hi, hi.

Vrea Alecu să alunge
Pe Vințilă dela oală
Dar Vințilă râde 'n poală
Și-o hârtie îi ajunge
Să arate că la Prut
Conu-Alecu ce-a făcut
Iar Alecu-i zice: bre!
Hai să râdem:

He, he he.

Bravul general Moșoi
Nu-și găsește astăzi starea.
Decând cu fuzionarea,
Goga cântă că: „La noi
E vlăsie și e codru»,

Ionel nu află modru
Fuziunea a strică
Maniu râde:

Ha, ha, ha.

La Sibiu de-i spui lui Dinu
Că guvernul e pe ducă,
Iute furia-l apucă
Și trânteste 'n masă vinu,
Iar de-i spui l' Argetoianu
Că în baltă-i zace planu
El îți spune: Carnacsi
Dau cu pumnul,

Hâ, hâ hâ.

Dar acel ce ară glia
Cu sudori grele de sânge
Ori la secere se frânge
Iar când cântă ciocârliă
De îi povestești în voe
De corabia lui Noe,
Câte 'n lună poți să-i spui
Că el merge cu ai lui
Și pe lângă cei vechi stă
Ce zici Dine?

Hă, hă, hă.

TEPELUȘ.

„Hi la „crușea“ drumului“.

Reprezentanții tuturor motive-
lor naționale din ținuturile trans-
carpatine se dau jos din „ghie-
zășu“ cu care or „tunat“ în
București. Fiecare se miră ce
„ghibol“ pogan o fost pus la
„ghiezăș“.

Ieșind din gara de nord și a-
sudați ca la sud, Românașii, plus
Româncuțele noastre, căscau gura
în toate părțile și se încuieau
de minunățiile Bucureștiului. Unul
din ei văzând statuia lui Duca
înaintea gării, întreabă pe altul?

— „Da ăsta cine-o hi mă vere
de s'o suit așa sus“?

— „Ăsta pe sămne c'o hi biră-
ul Bucureștiului, — zice cel în-
trebat, — și-i musai să stea a-
colo ca să-i vadă pe toți și să
le vorvească vorbe de îndru-
mare“.

Nu fac câțiva pași și unul di-
nainte, văzând tramvaiul și cre-
zând că-i un vagon scăpat din
gară, încep să sbiere din adân-
cul plămânilor către ceilalți:

— „Uuu mă fărtați! Hi mă și
ațâneți-vă la crușea drumului c'o
scăpat cocia*) dela ghiezăș pe
uliță și-o să prăpăhească cop-
chii în cale:“...

Să nu credeți că e vorba despre di
Cocea, **Cocle**, se zice la vagon. Nu-i
vorbă că nici dlui Cocea nu i-ar strî-
ca dacă i s'ar mai pune din când în
când fărtații la crușia drumului.

Salutti

*Piu multo regretto bianca sig-
nora
Ca ti apuccari zghirchi calicella
Iar apoi scribelli litania 'ntreggo
Di mincioni copte apoi sub-
scri „Ego“*

*Poco supparari o signora bianca
Căci cu due rânduri o să-ți
astup fleanca
Dar ma mira multo cum umbii
prin soare
Și cum no ti mușcha gonga di
picloare
Chimu.*

Unui încrezut.

Cu demisia de-o vreme
Prea adesea te-ai jucat,
Inșă cele comitete
Te-au și demisionat.

Mult.

Mult mă gândesc câte-odată
Cât se luptă broasca'n bălta
Și nu sparge nici o piatră

Mult mă gândesc uneori
Cum nu plouă când sunt nouri
Cum se nasc copii din flori?

Ști mândro...

poporală calicească.

Ști mândro când ne iubeam
Amândoi un miel mâncam

Logojano,

Ști mândr'o când te-aveam dragă
Că mâncam o oale 'ntreagă

Ardeleano.

Ști tu mândro, ori nu vrei,
Că mâncam și doi purcel

Bănățeano,

Și-acum când ne întâlnim
Prindem muște și trăim

Regățeano.

La destinație

Că ești „Eu“ o știu prea bine
Mofturile nu-mi prea plac
Nu face-acum pe țișganul
Când te vezi cu gășca 'n sac.

Dacă nu-ți place de glumă
De ce-ai pus oala la foc
Iar acum, când vrea să fearbă
Zici ho-ho, că nu mai joc,

Mân'o haide, zi să meargă
Căci eu n'o să te slăbesc
Pân' te spăl în nouă ape
Din Iordanul calicesc.

Că sunt mare sau sunt mic
Nu se măsură cu cotul
Știu atât, că sunt calic
Și că ți-ai încălțit tortul.

Chimu.

O Doamnă...

Și Doamnă! ce frumoasă 'ți fu mândra poezie
O lungă și bogată în ritme și 'n hârtie
Dar vezi la purgatoriu i-au mai tăiat din ghiare
Au scos din ea, otrava și marea 'nflăcărare.

O doamnă! când ai scris'o ai fost mata acasă?
Știut'ai, că pe moară ce bagi și ce-o să iasă?
Nu cred, c'atunci mai bine ți-ai fi păzit rântașul
Și nu dădeai povețe și nu făceai pe nașul.

Dar totuși ești vicleană, sub „Eu“ ți-ai găsit scutul
Păcat doar că răspunsu-i ți-a întrecut salutul
Să vezi că, Chimu 'i darnic și nu e laș în luptă
Îți mai răspund odată, O Doamnă! stai și-ascultă!

De vrei să fii frumoasă, nu te băga 'n tăciuni
De vrei să spui poveste nu înșira minciuni
De vrei să dai povețe, te uită 'n juru-ți bine
Și de nu te simți tare, nu te lupta cu nime.

Calicu-i foarte vesel când vede vadra plină
Când are'n sac masline și pită și slănină
Dar fii atât de bună și 'mi spune lămurit
Calicul dumnitale la vedre-a mai golit?

Că am feciori trei patru, dau semne de viață
Mata când o să-ți cumperi vre-o cățiva din piață?
Sau când vei fi în stare să-i numeri pe-ai matala.
Când face plop p pierseci și piersecul migdale?

Fii sigură cucoană, că pân' e vadra plină
Mai am curaj în vine, nu scap pușca din mână
Și... ți-aș mai spune una, dar prea e nu știu cum
Și-acum să-mi cânti cucoană un cântec pentru drum.

Chimu.

Sus Marcule!

Mai Marcuț, băiat draguț
Nu ne mai juca desculț
Pe tineri și pe cărunți
Și'n Crihalma te aruncă
Și îmi joacă la poruncă
Și te-aruncă nesfios
Pân la Toma cel sfătos
Și-l întreabă raspicit
Câte fete-a maritat
Câte contracte-a stricat
Și câte va mai strica
Până le va marita.

Toma, Toma, om sfătos
Nu te-arăta mănios
C'ai batut ginerele
Mâncate-ar albinele
Să te muște de obraz
Să te facă neică gras
Că de când căzuși pe boala
Te-ai făcut ca hârb de oală.

Mai Mărcuțule frumos
Fă-te tu cam mănios
Și te-aruncă pe spinare
Pân' la voinicul cel mare

Numele dacă nu-l știi
Eu aicea ți-o ghici
Kicsi Gheorghe se numește
Om cu stare și cu zestre.

Și-l întreabă despicat
Cum i-a mers când a furat
N'a furat boi și avere
Ci pe om dela muere
Joacă-i tu frumos Marcuț
Cum a-i ști tu cam desculț
Și-apoi fă-te mănios
Și mii da de pamânt jos.

Pic-Poc.

Dina dina dina da
Hai acuma uite-așa
Și te-aruncă urs bălțat
Să pornim la scărmanat
Și prin țară și pe-afară
Dela zori și până 'n seară
Și te-aruncă uite-acuș
Pân' la popa Cărbuș
Și îi spune lucru nou
Că din ou s'a făcut bou
Iar din bou s'a făcut vacă

Aapoi iar vorbe de clacă
Spunei că de-o fi de boală
Nu-i mai fierbe apa 'n oală
Pân' nu joacă 'n pielea goală
Iar de-o fi de făcatură
Ii îngheață limba 'n gură
Și de-i place calicia
O să-și lase meseria
Sau va fi popă ca mine
Sau negustor de bovine
Sus la cel-ce știe bine
Să se măsoare cu mine
Care-i ceva și cu ceva
Nepot lui Adam și Eva
Domn și nu chiar domn întreg
Deputat de-acela bleg,
Întreabă-l de știe scrie
Tatal nostru 'n calicie
Și dacă nu-l va ști bine
Să se păzească de mine
C'o să-l frec, să-l spal odată
Cum se spală broasca 'n baltă.

Dina dina dina da
Sus Marcule nu mai sta
Da cu dreptul la pământ
Iar cu stângul dă-ți avânt
Sus la Pralea cel vestit
Fire-al el afurisit
Și-l tămăie cu tabac
Căci e curat pui de drac
Dar dac'ar fi drac întreg
Și din s'ac tot nu-l desleg
Sus la doctorul Tăgârța
C'are leac de târța-pârța
Și-și face chiar țiglarie
La Sibiu în Țigănie.

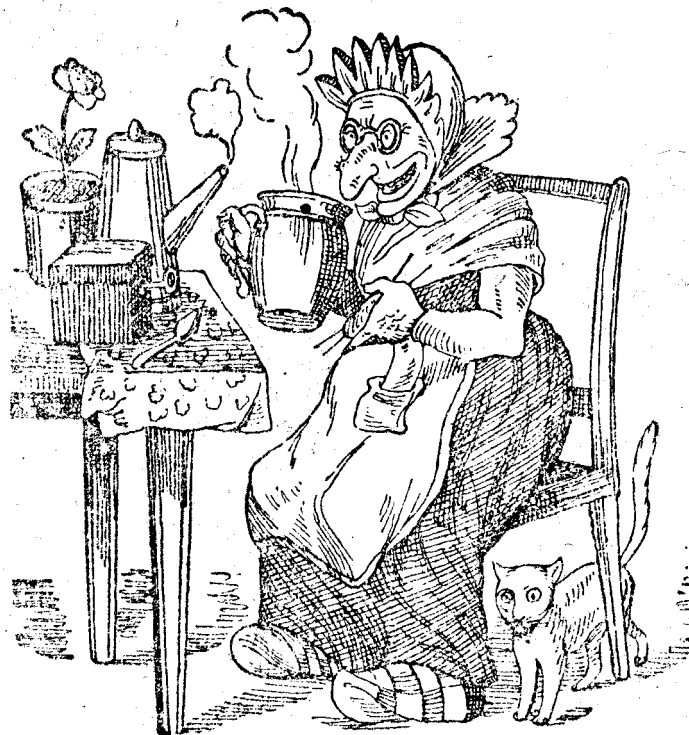
Vătaful de peste joc
Care știe sufla 'n foc
Ce mai face Marcule meu
Mai bate 'n toba de pleu?
Mai face la exploatare
De ciuperci și mănătăre?
Spune-i să-și cumpere-o pipă
Ba un clanaret și-o diplă
Ba hașcău, sulă și ac
Căci doar de-aceia-i Slovac.

Chimu.

Ce are la stomac?

— Te-am vizitat cu deamă-
nuntul, ți-am făcut analiza și
tot nu ai nimic la stomac.

— Am doctore, cum să nu!
Am 12 ouă roșii, un puiu fript și
vre-o șase halbe de bere...

Cucoana Gurădulce

despre Liga femeilor române și portul nostru național.

Câț, că voi nu vă corciți portu cu ceas de aur la mână, cu iie de cânepă pe ciorapi de mătasa, vărăți în pantofi de lac!

Am tot auzit ca este un fel de mâncare cu cărtofi, cu fasole, cu mazare, cu patlagele roșii și vinete, și cu alte multe burueni, care se chiamă *ghiveciu național*.

Cam așa fel stam și cu costumele naționale, expuse pe diferite ființe de sexul nostru la congresul Ligii femeilor române.

Padureanca a venit cu iie și cu brațari de cauciuc pe decolteurile brațelor, Salișteanca cu pompadur și cu mânuși albe, Toplițeanca cu pantofi de lac și cu ciorapi ca pielea, iar costumului din Câmpulung i s'a acățat, toate medalioanele, zorzoanele și eșantioanele de credeai că vezi muzee ambulante de vechituri.

Celor mai multe le stră-

lucea obrazul ca steagul cel roșu dela autobusele pline cu pasageri, atât erau de molarite și de zugravite.

Una care a lucrat vr'o două ceasuri să-și aranjeze șlaierul de mătasa, chindisit cu multe minunații moderne, când a vrut să plece, un drac de mătă îi sare în șlaer și i-lspintecă în două. Femeia a început să plânga prinsă de nevrăcale iar bărbatul de bucurie a început să sărute mătă cu foc.

Mițuluc!

La acest congres am văzut și una despre care se zice că-și astupă urechile când aude țiganii strigând: „Ia-ți mături cocoană“, — și asta pentru motivul că-și aduce aminte de vremea când și ea speculă astfel de marfa.

De astădată cei mai mulți bărbați au luat în primire posturile de bucătăreasa și doica, fiindcă ne-

vestele erau ocupate cu propaganda pentru corcirea portului.

Bărbați martiri, bărbați cari răbdați cu bărbăție, toată bărbăția femeilor voastre, plecați-vă genunchii și ridicați osanele, strigând:

Mărire vouă apostolițe în fuste și catrințe, mărire vouă!

Satele vă binecuvântă fiindcă n'ați ajuns până la ele cu pantofiorii de lac, cu brațarele de aur și cu chilogramele de firnais de pe fețe.

Gusturi fistichii.

Fumul când m'alungă deacasă
Ori lenea când mă apasă
Când mă simțesc obosit,
Aș dori să fie la tine
Butoalele cu vin pline
Că ești bun de răcorit.
Când mi-am potolit pojarul
De nu pot duce păharul.
Pân' la buze, când scânteie
Ies din vin în loc de spume,
Când nu știu de sunt pe lume,
Atunci mi drag de femei.
Vinul când nu mă distrage
Când muierile nu-mi plac,
Atuncia i-mi dă curaj
Numai muzicantul drag;
Când cu scumpul lui arcuș
I-mi face 'n cap greuruși.
Muzică, vin și muier
Sunt troița de plăcere;
Pe care astea-l plictisesc
Dă-l la ciurdarul sătesc
Să mi-l ducă la pășune,
De n'are bănuți de-o fune!

* * *

Când gândesc cum e friptura
Vinul roșu și prescura
Și somnul pe perini moi
Stau să-mi smulg părul din cap
Să rămân gol ca un nap.
Iar:

Gândind cum se ridică
Câte-un om chiar din nimică
Pân' la mesele 'ncărcate
De beuturi și bucate;
Cum trăesc chiar și nae cura
Numai exercitându-și gura
La beut și rumegat;
Driपालind moalele pat,
Atunci stau să mă ridic
Pân la rangul de vlădic
Ori baremi de canonic.

Vuța și Chiva.

Chiva: Noroc Vuțo.

Vuța. Noroc și pă-trânjel.

Chiva: Să dea Dum-nezeu draguțu, da să nu-i tae fata mea, că mai bine să-i ia snyieu toate sco-bălțaturile lu Stoica.

Vuța: Da la congresăr fosta-i.

Chiva; Ba. Destul c'o fost a lu Freacă-nachi, călcăturio-ar că o beut la li-monadă până o căpătat de-

raiere d'aia...

Vuța: Mai pune doamnă Brecner una de drojdie, da să hie cum îi șpirtu, că apoi, noroc bun deraere, dacă s'o mai acăță de noi.

Chiva: La bună mână-i Vuțo!

Vuța: La mai bună mere soro.

Chiva: Dă-i cu tuzu și... Doamne-ajută.

Vuța. Amin.

Cu zglontu

— ultimele știri. —

Părintele protopop Păcurariu din Miercurea având de credincios sub mâna Sfinției sale pe un muritor din alt sat, i-a poruncit să nu mai părăsească hotarul Miercurii fără învoire.

Bietul muritor a întrebat că până unde se întinde hotarul împărăției Miercurii.

Părintele a rămas dator cu răspunsul, până la sosirea hărților dela institutul geografic.

La sărbările Astrei din Bucu-rești unul întreabă pe un altul:

— „Știi ungurește” ?
— „Știu”, — răspunse cel întrebat.

— „Spune-mi cum se zice pe ungurește la pae” ?

— „Pai după cum sunt și paele”, — răspunse cestăalt, care eră bătă în limba lui Tuhutun.

Văzând că nu se pricopsește cu acesta, întreabă pe un altul, dacă numele comunei *Apahida* de lângă Cluj este și în românește.

Acesta îi răspunse că în românește la *Apahida* îi zice „Podul tatii”. (Traducere fidelă. — N. R.)

Ca urmare la știrile aduse în câră de „Calicul” în Nr. 9 din

15 Mai 1924, anul curent, și deoarece femeile cu musca pe căciulă din Bucova a căror nume să pomenește mai jos, au plătit „Pomelnic”. Calicul” cunoscându-și datorința de adevărat creștin, le pomenește ca pe niște persoane cari iubesc foarte mult „sticluța plină” cu beuturi fermecătoare și prin aceste merite nobile să deosebesc de restul femeilor ce nu cad în categoria lor. Pomenește-le „Calicule” pe roabele tale 1). Maria, 2). Domnica, 3). Taica, 4). Amalica cu 5). cu mamăsa cu tot, 6). Marinica, 7). Bojița, 8). Angheloni Ilișca, 9). Catalina, 10). Crina. În ultimul pomelnic taxa de pomeneire este a se achită înainte, căci în caz contrariu nu se vor mai pomeni... din beție.

La armată.

Subloct. Soldat Iepure!

Sold. Zent!

Subloc. Din câte țărișoare s'a înfăptuit România Mare?

Sold. Trăiți domle Slotent din mai multe țărișoare?

Subloct. Și cari sunt aceste țărișoare?

Sold. Trăiți domle Slotent, Românile mici.

*

Plot. Place'ți ție instrucția?

Sold. Trăiți domn plotone!, place!

Plot. Și anume care parte 'ți place din ea.

Sold. Trăiți dom plotonel, aia când se zice „In repaos, rupeți rândurile, marș” și când se zice „directia cazarma ploton înainte marș” și când se zice „cu gamelele adunarea”.

Ch. atănă.

Poșta Calicului.

Toate cele neîncăpute în numărul acesta și neajunse la coș, se vor vântura în «Calicul» viitor dela 1 Iulie.

*

Cu anonimii nu stăm de vorbă.

*

Orice știre trimeasă trebuie să fie însoțită de un abonament.

Stan Vorbălungă despre explozii și arderi.

Exploziile, aprinderile, focurile, și arderile la noi se țin lanț, pentrucă are ce arde și exploda și are cine să le aprindă.

Când s'a greșit la numărul unei magazii nu se mai ia dela început, ci magazia se aprinde dela sine cu mâna altuia, se încheie procesul verbal și socoteala e gata. Astfel se cruța timp și osteneală doar că se folosește puțină apă dacă întâmplarea oarbă face ca să fie prin apropiere.

La Cotroceni au explodat munițiile armatei, pentrucă erau vechi, erau rusești și pe deasupra erau și multe. Noi nu le puteam folosi, iar rușilor nu li-le puteam da înapoi, apoi distrugerea lor cu lucrători plătiți cerea cheltuială. Așa în două zile toată afacerea s'a terminat.

În privința arderilor stam și mai prost. Unii ne ard iar noi ne frigem. Ne arde Vințila cu impozitul, ne arde crășmarul, măcelarul, pantofarul, cismarul, doctorul și croitorul, ne arde chiar și popa cu îngropăciunea. Dacă trăești e rău, dacă mori e prost, și-așa și-așa te-ai fript.

Să ne ferească sfântul să nu se aprindă și să înceapă să ardă apa, că atunci rămân magazinele întregi, adecă clădirea că de ea-i vorba și magazionerii înfundă cu toții pușcaria.

Cât ne privește pe noi, ca să scăpăm de formalități, e bine să ne aprindem și după aceia să explodăm. E sigur, că nu punem lumea pe drumuri și nu spargem ferestrele din apropiere. Nici

n'o să vină proștii cu apă, că n'au ce stânge.

Se încheie procesul verbal și am trecut pe lumea cealaltă fără doctor și popă, formalități și cheltueli.

Maialul în codru

(parodie după „Nunta în codru” de Gh. Coșbuc),

Ce mai chiu și chef prin ramuri
Se 'ncinsese atunci,
Numai frați și veri și neamuri
De-ar fi fost, umpleai o țară
Dar așa că s'adunară
Și străini și prunci.

De mă'ntrebi, eu nu știu bine,
Alții poate știu,
Ce să'ntrebi calici ca mine?...
Știu că lumea dintr'odată
S'a trezit că-i adunată
Și c'o duce 'n chiu.

Că'ntr'o zi purtând în mână
Un caiet, banal
Uroș neni cea bătrână
A pornit din clasă 'n clasă
Și chema răsând, voioasă
Lumea la Maial.

«Ce e nou?» Noa, ce se fie!
Chef și traiu, vin bun,
Nu vezut voi veselie
De chind voi primit la nume.
Io plecat, trimes la lume,
Lume se adun.

Și s'a strâns din tot Sibiul
Neamul românesc,
De puteal umplea pustiul.
Din liceu, dela primare
Și-alte școale secundare
Cari, se'ngrămădesc.

Pân' la opt mereu sosiră
Și s'au așezat
Toți în rând și-apoi „porniră
Către „Jungerwald” cu toții.
Nici când năvălit-au Goții
N'a fost mai turbat!...
Deschideau încet convolul
Școalele primare
Și urmă apoi tot roiul
De băieți și de fetițe,
Măiereni și măierițe
Și-alte specii rare.

Și veneau meseriașii
Toți în rând frumos,
Și-apoi, măsurându-și pașii,
Grațios, femei, — ce-acasă

Stăpânesc și nu se lasă
Nici cum mai pe jos.

Strigă: „Ura!” 'n cor copii.
Până răgușesc
Și în cinstea României
Strig «Trăiască» 'n gura mare
De te asurzesc.

Și sosit-au în Dumbravă.
Praf să vezi acum?
Larma te-avântă în slavă,
Nu vedeai nimic cu ochii..
Numai prunci legați de rochii
Iți ieșeau în drum.

Și butoaiele cu bere
S'au și instalat.
Și-apoi să trăiești, măi vere,
Și să nu mori niciodată!
Răsuna pădurea toată
De chiu și cântat.

Dar la focuri stat și vorbă
Și-o căldură grea,
Face-o măierită ciorbă,
Un meseriaș friptură,
Vin-un câne și i-o fură.
«Dracu să te ia!»

Cântă'n cobză Alisandru
Dela Bulevard
«Contra» îi dă nenea Șandru
Cântă Vic la piculină
Iar Pulu la mandolină
Și din lyră-un bard.

Și-a nceput cu greu și jocul
Cel dorit cu dor
Sar băieții iuși ca focul
Și ridic' un praf de gală
Și de-apuc' o nădușală
Ca la Equator.

Alții pleacă la plimbare
Tot perechi, perechi.
Tot elevi cu domnișoare
Din liceu, dela civile,
Cari sunt de vreo două zile
Cunoștințe vechi.

Și astfel își petrecură
Pân' la înserat.

Săturați de astă cură
Se făcură luntre, punte
Și cu muzica în frunte
S'au înapoiat.

Cornat.

Se cunoaște...

— Ți-a venit nevasta dela băi,
așa-i?
— De unde știi?
— Se vede pe tine. Ești cu
câmașa curată, cu fața spăriată
și cu vânățul pe la ochi.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

— Dămi restul de 4 lei din
40 zise unul către un birjar care
l-a dus din piață până la Gruia.
— N'am boerule nici un ban
mărunt.

— Atunci ce-i de făcut?
— Să vă trec cu trăsura din-
colo de «Bufniță» și ne-am îm-
păcat.

— A câtea oară te-duce la
poliție?

— Eu nu știu dle comisar și
nu sunt de vină.

— Atunci?

— Omul trebuie să trăiască dle
comisar. Dacă lucru mă aduce
pentru furt, dacă nu lucru mă
prinde ca vagabond. Cine mai
înțelege și poliția asta?

— Ce te faci Nicule când vei
fi mare?

— Luptător la circ și apoi
deputat.

— Cum asta?

— Bine! Mă fac luptător la
circ ca să mă știu bate și apoi
deputat ca să am în cine da.

— Un popă la un restaurant
se arde la degete de pe o farfurie.
De necaz trage o înjurătură
în toată regula.

Calicul nostru de alătura
scrie pe o bucată de hârtie cele
auzite.

— Ce faci acolo D-ta -- îl
întreabă popa?

— Scriu cea mai nouă ru-
găciune românească.

— Dămi o sută de Lei, am
nevoie de ei vre-o câteva zile.

— Câte?

— Două zile.

— Așteaptă două zile și nu-ți
mai trebuie banii.

Unul de pe patul de moarte
câtre nevastă-sa;

— Imbracăte cu hainele cele
mai frumoase, te gătește de
nuntă și vină aproape lângă
mine.

— De ce?

— Te vede moartea și pă-
rându-i frumoasă te va lua pe
tine în locul meu.

— Mi-e capul greu și mă doare,
zice soacra,— venită de o lună să
tulbure casa copiilor.

— Ia un piramidon și o să-ți
treacă, — zice fata ei.

— Ași, scoate-ți peruca și
dinții și te du acasă, că acolo
ai liniște, — îi zise ginerile.

— De ce nu mai cântă ne-
vasta dtale, ca să-și potolească
copilul ce plânge?

— Dragă ginere, fata mea n'are
zestre. Dar avem speranțe mari,
mari de...

— Cam cât?

— Știu eu,.. Poate zece mii,
două sute de mii sau chiar mili-
onul..

— Cum așa?

— I-am cumpărat un bilet de
loterie.

— De ce ești tristă Nușico?

— Am căutat în calendar și-am
găsit lună nouă, semilună, lună
plină... dar n'am găsit luna de
miere.

O cocoană după ce a fost vi-
zitată de doctor îi pune 20 Lei
pe masă. Doctorul începe să
caute pe jos:

— Ce faci acolo doctore?

— Caut ceilalți optzeci de lei,
pe cari dta i-ai pus pe masă și
trebuie să fie căzut jos.

Epigrame.

Lui Ion.

Nu degeaba zice lumea
Că ești mare dirijor
Căci la casa ta și poarta
Scârțăiește 'n «la-minor».

Lui Țurai.

Cu «giganticele» tale
Toată lumea bagi în draci
Fă gimnastică cu mintea
Și mai mai multă treabă faci

Lui Ilie.

La 'nălțime în pădure
Primul premiu tu l'ai dus
Inșă, vezi, la matematici
Frânghia e mult prea sus.

Stăpânesc și nu se lasă
Nici cum mai pe jos.

Strigă: „Ura!” 'n cor copii.
Până răgușesc
Și în cinstea României
Strig «Trăiască» 'n gura mare
De te asurzesc.

Și sosit-au în Dumbravă.
Prاف să vezi acum?
Larma te-avântă în slavă,
Nu vedeai nimic cu ochii..
Numai prunci legați de rochii
Iți ieșeau în drum.

Și butoaiele cu bere
S'au și instalat.
Și-apoi să trăiești, măi vere,
Și să nu mori niciodată!
Răsuna pădurea toată
De chiu și cântat.

Dar la focuri stat și vorbă
Și-o căldură grea,
Face-o măierită ciorbă,
Un meseriaș friptură,
Vin-un câne și i-o fură.
«Dracu să te ia!»

Cântă'n cobză Alisandru
Dela Bulevard
«Contra» îi dă nenea Șandru
Cântă Vic la piculină
Iar Puiu la mandolină
Și din lyră-un bard.

Și-a 'nceput cu greu și jocul
Cel dorit cu dor
Sar băieții iuți ca focul
Și ridic' un praf de gală
Și de-apuc' o nădușală
Ca la Equator.

Alții pleacă la plimbare
Tot perechi, perechi.
Tot elevi cu domnișoare
Din liceu, dela civile,
Cari sunt de vreo două zile
Cunoștințe vechi.

Și astfel își petrecură
Pân' la înserat.

Săturați de astă cură
Se făcură luntre, punte
Și cu muzica în frunte
S'au înapoiat.

Cornat.

Se cunoaște...

— Ți-a venit nevasta dela băi,
așa-i?
— De unde știi?
— Se vede pe tine. Ești cu
cămașa curată, cu fața spăriată
și cu vânățul pe la ochi.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

— Dămi restul de 4 lei din
40 zise unul către un birjar care
l-a dus din piață până la Gruia.

— N'am boerul nici un ban
mărunt.

— Atunci ce-i de făcut?

— Să vă trec cu trăsura din-
colo de «Bufniță» și ne-am îm-
păcat.

*

— A câtea oară te-duce la
poliție?

— Eu nu știu dle comisar și
nu sunt de vină.

— Atunci?

— Omul trebuie să trăiască dle
comisar. Dacă lucru mă aduce
pentru furt, dacă nu lucru mă
prinde ca vagabond. Cine mai
înțelege și poliția asta?

*

— Ce te faci Nicule când vei
fi mare?

— Luptător la circ și apoi
deputat.

— Cum asta?

— Bine! Mă fac luptător la
circ ca să mă știu bate și apoi
deputat ca să am în cine da.

*

— Un popă la un restaurant
se arde la degete de pe o farfurie.
De necaz trage o înjurătură
în toată regula.

Calicul nostru de alături
scrie pe o bucată de hârtie cele
auzite.

— Ce faci acolo D-ta -- îl
întrebă popa?

— Scriu cea mai nouă ru-
găciune românească.

*

— Dămi o sută de Lei, am
nevoie de ei vre-o câteva zile.

— Câte?

— Două zile.

— Așteaptă două zile și nu-ți
mai trebuie banii.

*

Unul de pe patul de moarte
către nevastă-sa;

— Imbracăte cu hainele cele
mai frumoase, te gătește de
nuntă și vină aproape lângă
mine.

— De ce?

— Te vede moartea și pă-
rându-i frumoasă te va lua pe
tine în locul meu.

*

— Mi-e capul greu și mă doare,
zice soacra, — venită de o lună să
tulbure casa copiilor.

— Ia un piramidon și o să-ți
treacă, — zice fata ei.

— Ași. scoate-ți peruca și
dinții și te du acasă, că acolo
ai liniște, — îi zise ginerile.

*

— De ce nu mai cântă ne-
vasta dtale, ca să-și potolească
copilul ce plânge?

*

— Dragă ginere, fata mea n'are
zestre. Dar avem speranțe mari,
mari de...

— Cam cât?

— Știu eu... Poate zece mii,
două sute de mii sau chiar mili-
onul...

— Cum așa?

— I-am cumpărat un bilet de
loterie.

*

— De ce ești tristă Nuțico?

— Am căutat în calendar și-am
găsit lună nouă, semilună, lună
plină... dar n'am găsit luna de
miere.

*

O cocoană după ce a fost vi-
zitată de doctor îi pune 20 Lei
pe masă. Doctorul începe să
caute pe jos:

— Ce faci acolo doctore?

— Caut ceilalți optzeci de lei,
pe cari dta i-ai pus pe masă și
trebuie să fie căzut jos.

Epigrame.

Lui Ion.

Nu degeaba zice lumea
Că ești mare dirijor
Căci la casa ta și poarta
Scârțăiește 'n «la-minor».

Lui Turai.

Cu «giganticele» tale
Toată lumea bagi în draci
Fă gimnastică cu mintea
Și mai mai multă treabă faci

Lui Ilie.

La 'nălțime în pădure
Primul premiu tu l'ai dus
Inșă, vezi, la matematici
Frânghia e mult prea sus.

Din filozofia lui Amnariu

Unii numai de aceea-s pe lume, ca să servească ca adevăr pentru unele proverbe.

Celce în lupta pentru pâinea de toate zilele n'a căzut în ispită, același nu i s'a dat ocaziunea să-și probeze virtutea.

Foamea este doica care nutrește pe cel leneș pentru muncă.

Adunarea în masse a Românilor ardeleni la București a fost un semn cultural. Mulți dintre cei adunați au rămas doar cu semnul fiindcă n'au putut rumegă merindea culturală, deoarece erau constipați la creer.

În seara primă, — seara de cunoștință, — membrii Astei au beut vin și bere, au făcut cunoștință reciprocă, însă până la cunoștința de sine cam puțini au ajuns.

Un membru marcant al Astei văzând fastul primirii, a exclamat:
„Unde banul vorbește, acolo Cice-ro amuțește.”

Domnul Spanacovici, care având scabie limbistică, în tot locul și la toate ocaziile căuta să ia cuvântul, a declarat categoric că pe un singur orator îl crede mai mare decât Cice-ro: pe sine însuși.

La cele mai multe toaste dela cele mai multe banchete date pentru „As-tra” nodul cugetelor rezervate, de natură confesională s'a observat în ceafa tuturor vorbitorilor.

La aceste serbări unele cuconițe, în costum de țărance, dar cu ciorapi de mătase, cu pantofi de lac, cu ceas de aur la mână și cu alte mirozenii corcitoare de port național, îmi făceau impresia unor sate prin cari făina trece iar țărățele luxului și ale modei rămân.

La mesele comune, edilii capitalei se gândeau la greutățile comunale provocate prin primiri. Cei postați pe lângă masa prezidială și-au dovedit talentele gastronomice, cei cari erau mai departe au răbdat fluierând și ascultând țigănușul cu naiul, care fluiera și el a pagubă.

Fiecare vorbitor și-a auzit toastul care l'a ținut. Toastele oficiale s'au ținut lipsite de oficialitate.

Cele mai multe toaste au tratat cu o deosebită lipsă de spirit tema minciunilor convenționale.

Singurul toast neoficial a fost ținut de „Calicul” dar din cauza aplauzelor în farfuriile goale nu și l'a putut nici el auzi.

Maestrul Kiriac a declarat categoric la începutul toastului că: Kiriac n'are... cu oratoria mult de lucru, fiindcă el vorbește direct inimii, atingându-i coardele prin coardele de oale ale instrumentelor precum și prin coardele vocale ale coriștilor.

Maestrul Oancea și-a ținut toastul în Teatrul Național unde a vorbit cu publicul prin limba inimii, în arta tonurilor.

Și dovadă că Românul se entuziasmează numai de muzica care se exprimă în limba inimii sale, a fost ropotele de aplauze cari au coperit acel pachet de nervi care se cheamă Oancea.

În mănăstirea Argeșului, cât ar fi vrut el meșterul Oancea să-i pue coperișul dar n'a putut, fiindcă meșterii zidari au căzut în fântâna lînă cu apă puțină iar culoritul a rămas neisprăvit, — cu toate împrumuturile de culori vagneriane.

Mai bine era dacă în locul mănăstirii, meșterul Oancea zidea alte zece bisericuțe mai mici, model I. Mureșianu, Timotei Popovici, Vidu, Ciorogariu, Dima, Oancea etc.

Dela Iuda citire...

În parc Lorbărblat șade pe bancă și citește ceva dela dreapta spre stânga, pe când mic l Moriș se joacă printre pomi.

Deodată Moriș se repede la tatăl său cu un sămbure de cireasă.

— „Tatălă, ti rog sparge-mi sămburele ăsta».

Trosce! Trosnește sămburele între măselele lui Lorbărblat și miezul i-l mănâncă Moriș.

Nu trece însă mult și i-i mai aduce un sămbure ca să i-l spargă — apoi altul, și-apoi altul, până când papa plictisit și simțind în gură o amărăciune se rostește la fiul său:

„De unde dracu tot aduci la sămburi de cireasă de nu se mai isprăvește?

— „Uite, tatălă, colea sunt dija mai mulți...”

Morala: Căutați-o dumnea-voastră.

Lorbărblat cu micul său Moriș vizitează un oraș mare din România.

Se opresc în fața statuei pe care scrie: Ștefan cel Mare.

Curiosul Moriș întreabă:

— „Papa de ce e „Mare“?

— „Fiindcă este de vre-o 3 metri!

Mai departe se uitau amândoi la o statuă cu inscripția „Mihai Viteazu”

— „De ce e viteaz, tatălă?

— „Pentru că nu-i de-al nostru mă?”

Zgând ochii prin alte părți dau de statueta pe care sta scris „Fecioara dela Orleans”.

Neastâmpăratul Moriș întreabă iar pe tatăl său:

— „Papa liebe, de ce e fecioară?

— „Puntru că e din peatră dobitocele!

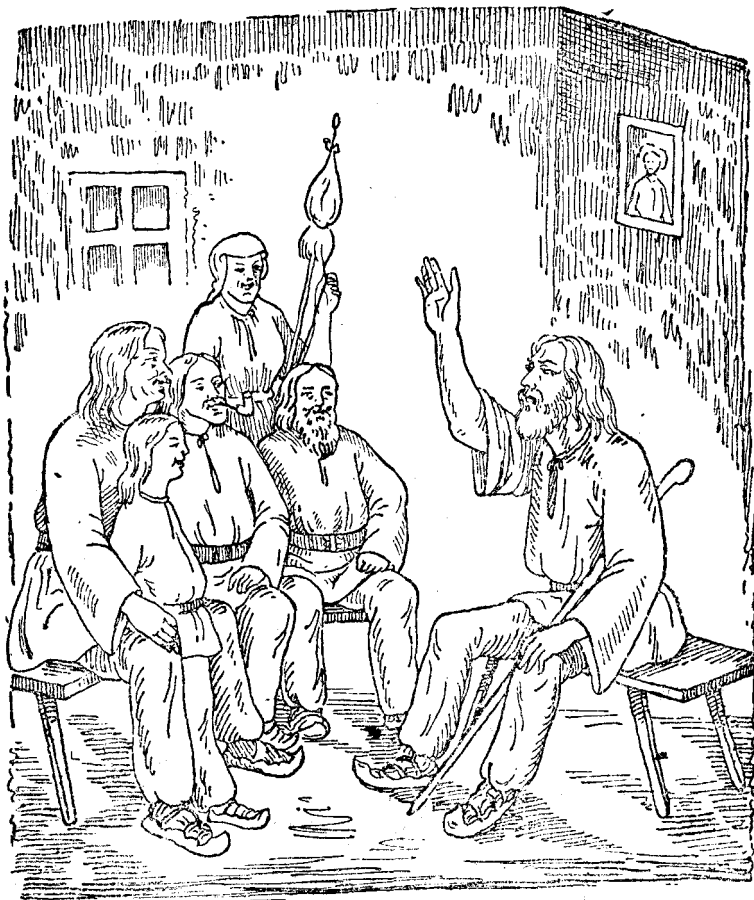
Samălăf.

DE CE!

De ce te-ai dus o Inger blând
De ce te-ai dus departe
Și mai lăsat să plâng mereu
Să-ți port dorul în spate.

Ah ce durere 'mi cauzezi
Ah cât ești de tirană
Ah vino vino înapoi
Căci Erofteei te chiamă!

Ch. alicul.

Stan Pățitul.

Popa Stan cu cantorul său Dârgu, oameni de frunte 'n sat, trăiau o viață regulată: In fiecare zi se îmbătau cel puțin odată.

Amândoi oameni cu carte, decăteori luau parte la nunte, masluri, ori la alte întâlniri festive, obicnuiau a se bate unul cu altul cu citațiuni din sfânta scriptură.

Publicul cu gura căscată asculta la trântelile biblice ale popii, Stan cu cantorul său Dârgu, și aci admira învătătura popii, aci dibăcia cantorului în combaterea a tot ce popa susținea că-i adevăr biblic.

Odată la un ospăț, cu rare mâncări și beuturi, el feciorului primarului și fata notarului din sat, popa și cantorul, amândoi în pârğa beției, au dat-o pe trântelile biblice. Unul cita, celalalt combătea. Publicul dela mese cu gura căscată admira înțelepciunea amândurora.

D'odată popă și cantor în urma vaetelor și a gălăgiei dela jocul tinerimei din curte

amuțasc. Mesenii aleargă cu grabă în curte... cei? — ce-i?

— Ce să fie... un fecior jaluz a dat altuia o palmă, și acesta i-a spart cu măciuca capul... altă nimic!

— Cu atâta s'a isprăvit gălăgia, pacea a intrat la mijloc, oaspeții s'au întors la mese, și ospățul s'a continuat în liniște.

— Știi cantore — zice popa — ce învață sfânta scriptură în astfel de cazuri ca cel întâmplat în curte?

— Ce?

— Scriptura zice: Dacă cineva îți dă peste dreapta feței obrazului tău o palmă, tu întoarce-i și partea stângă!

— Dar cinstia ta urmarea-i această învățătură a sf. scripturi?

— Cum să nu?

— Atunci cantorul, mănios pe popă pentru prescurtări la împărțirea prescurilor, mai fiind și beat, rade popii preste falca dreaptă o palmă, de Sf. Nicolae, care spânzura pe părete în dosul popii, s'a ferit cât colo — apoi îi zise:

Intoarce acum stânga părinte!

Popa Stan, din contra, citând din scriptură: Cu măsura, cu care ție ți se măsură, măsură și tu altuia! — apoi lipește cantorului o palmă preste fălci de toate cele opt glasuri i-au amuțit în gură!

In urmarea acestei întâmplări popa și cantorul și-au făcut unul altuia proces criminal pentru vătămarea fălcilor.

Cițiți înaintea judecătoriei fiecare în conglăsuire a mărturisit adevărul întâmplării.

Judele pe amândoi i-au declarat nevinovați pentru motivul, că tâlcuirea sf. Scripturi prin exemple nu constituie fapt criminal al vătămării fălcilor!

Adivooooor!!!

— Doi lei «Adivorul» de mâne!

„Adevărul” se numește în București un ziar scris cu otravă distructivă ovreiască.

Pe toate străzile Bucureștiului și a altor orașe din țara noastră, prin cafenele, restaurante prin gări, băeți de ovrei, băeți de Român, băeți săraci, băeți leneși, nespălați, încărcăți de râe și păduchi, ca să semene cu marfa strigă din răputeri:

„Adevărul” de mâne.

In modul ăsta jidanii vând „Adevărul” de mâne, care e o minciună sfruntată, fiindcă adevărul de azi îl păstrează pentru ei.

Tendința «Adevărului» — ca a tuturor ziarelor scrise de fii lui Avram, Isac și Iacob, este desorganizarea creștinismului, sămănarea zăzaniei și vrajbei în scopul organizării ovreismului.

Fiindcă dacă îndărătul crucii stă dracul, apoi și îndărătul frăției, păcii și patriotismului vei găsi pe Jidan.

Sămânța «Adevărului» din București a dat în mugur prin toate locurile pe unde sunt împărățiații fiii lui Israil.

Acest „Adevăr” este amvonul, de pe care Satana predică Românilor: Că nu este Dumnezeu.

Urzică Scandalografescu

despre întorsăturile lumii.

Se zice că pământul se întoarce în jurul soarelui și unii numără prostia aceasta în șirul descoperirilor profunde. Se mai vorbește între oameni, că dacă s'ar ciocni laolaltă ar fi vai și amar. Prostii. Ca să dovedesc contrarul spun atâta, că soarele face curte pământului, iar pământul se întoarce, când cu fața când cu dosul către el și nu știu ce va vedea soarele atunci când râde și când observatorii de pe pământ spun că e „Soare cu dinți”?

Dând târcoale lumii, odată m'am pomenit și eu nu știu cum în trenul „Sibiiu-Vințul de jos. — La Săliște s'au urcat în tren atât soarele cât și pământul, pe cari în întunericul coridorului vagonului li puteai deosebi unul de altul de pe aceia, că pământul era mohorât (în doliu), purtând rochie, iar soarele era mai senin la haine, cu pălărie de pae și deasupra nasului purta razele călduroase cărora unii le zic „Zwikeri”. — A fost în seara de Sf. Gheorghe și cred că tovarășii de drum au fost ca să primească binecuvântarea Tatălui dela „Fântâna Foltii”. — Pământul se rotește mereu, iar soarele cu puterea-i magnetică îl trăgea către el, până când s'au ciocnit laolaltă dar fără ca să se întâmpie vre-o primejdie. După ciocnitură s'a auzit o țupăială, apoi au urmat alte ciocnituri și țupăeli, lungi, scurte, până când nu știa ce a văzut sau a auzit sau a pipăit soarele căci a tras pământul după el la capătul vagonului, iar apoi a urmat o întunecime solară, ce a durat nu numai până s'a gătat tunelul ci până la gara Apoldul-mare, unde pământul s'a depărtat de soare, coborându-se jos din tren și luându-l spre casă. Am observat atunci, că e o domnișoară sau doamnă cunoscută, din Apoldul mare. Soarele s'a făcut nevăzut, trecând în alt vagon.

În aceeași călătorie am înțeles, că popa Modran vinde lapte de bivola albă în Sibiiu, zicând hai la mine doamnă, că eu am ce-ți trebuie Diale, uite lapte de bivola, lapte stors, etc.

Măi dar multe s'au schimbat de un timp încoace și n'ar fi păcat dacă s'ar întâlni adevăratul soare cu adevăratul pământ, ca să se mai dea uitării trecutul.

Când trăia doctoru Cremene, doamnele de prin Țela purtau pantaloni și fes și mergeau la vânat de fluturi, astăzi însă poartă pălărie și pușcă și merg la vânătoare de aventuri calicești. Astăzi dau sfaturi cum poți împușca mistreții după-ce fi-a căzut pușca în iarbă. Măi dar frumoasă fantazie, păcat, că nu e în rame.

*

Românul are un proverb, care zice „Vulpe vicleană, ai umblat cât ai umblat, dar acum ți-s'a 'nfundat”. — Vulpoiul cel bătrân despre care e vorba ci-că și-a uitat coada afară din vizuină și mâine poimâne va veni copoiul

și o va înfășca. — Cel cu găscă 'n sac, uitându-și de găscă, a strigat hoțul, hoțul, iar găscă speriată strigă ga ga ga, așa, că nimenea n'o să mai știe ce e în sac. — Filozoful Cremene a zis odinioară Savule, Savule, ce-ai păzit în șură, când neamurile 'ți aducem de mâncare, iar ale căsii strigau ho mă!! Nu cumva vei fi călcat pe urmele lui Iov, ne-încercat de Dumnezeu, ci numai de păcatele tale!!

La pisică-i place cașul, mai ales dacă-i din Tilișca și-i mai place și altele multe, chiar și dacă ar fi din alte părți, căci una e dulce, alta e unsuroasă, și în fine știut este că pisica e măță, — iar măța știe linge și zgăria, — odată-i place de popa, altădată de preoteasa, odată de amândoi, iar altă-dată de nici unul.

Tocmai ca pisica e și vremea: odată e senin, altă-dată e ploaie, ba ninge, bate vântul, e întunerec, e lumină, uneori, e ca'n zilele babelor, apoi iar frumos, apoi iar urât. —

Tocmai ca pisica sunt și domni, cari pentru a se putea cocôța sar din par în par, bat la toate ușile, pășesc cu toate programurile, se încuscesc cu dracul, numai și numai ca să poată zice, că au dormit și ei o parte din viață în dleta țării, ascultând la ciorăielile altora și sbierând, când cineva je-a conturbat liniștea.

Dumnezeu ne ferească de mai bine, căci mai rău putem ajunge și fără rugăciuni.

Alarmă!

Strigă Roncea 'n gura mare
Nu cumpărați o căldare
Direg ciure d'ele sparte
Și sunt maistăr de lăcate.

Așa strigă-un nuștiu cine
Prin Calicul despre mine
Și atâta-i de murdar
De nu subscrie măcar.

Chimu.

Columbinel...

Scumpă dragă Columbino
Te-aș iubi, dar ești săracă
Și mă tem că-i umelea casa,
Devenind o... columbacă.

BAIAZZO

Știri telegrafice

Agenția: Tepeleș

aduse în cărcă de „Calicul”

Avrig. Se zice, că banca a luat urmele consumului. Diurnele grase ridicate de cine putea și cine voia, au dus la frumosul rezultat de câteva zeci sau chiar sute de mii de Lei lipsă. Mergem pe râpă cu conducătorii în frunte. Când nu deschid avrigenii ochii, trebuie să deschidă punga.

Cornățel. În urzicile de sub fereastra primăriei un domn, care a pierdut de două ori cheile satului și-a făcut culcușul, fiind locul mai moale ca pe masă. Dacă ar fi avut cap cumsecade.

Ludoș. Toți profesorii de Zoologie din țară au venit la Ludoș, ca să cerceteze prin ce minune s'a transformat vulpea în epure american după cum declară Ludoșenii, cari își bat peptul mândri că ei au mâncat carne de epure american. Epurele american a fost o biată vulpe slabă prinsă la un coteț cu găini.

Poplaca. Părintele Modran se plânge că nu mai are ce face cu atâtea prescuri și colaci și din cauza aglomerației acestora vacile din curte s'au cam desvâțat de fân. Fiind om care să interesează de toate și mai ales de pomeni, amintește fiecăruia că nu știe când li sosește ceasu. Om nepretențios, nu cere mult dintr'odată ci mai bine câte pușin și mai des.

Ocna Sibiului. Taica Vidrighinescu nu iubește bunurile lumesti. Peste tot el e contra crășmelor, afară bun înțeles de aceea așea numita Cop. „Speranța” pe care o onorează cu președinția Sf. Sale. Dar tătucul să mânia foc când aude că să mai deschide o alta cărciumă sau cooperativă. Nu pentru că Dsa., ar fi interesat în cauză, ci ca nu cumva mergând spre casă să se împiedice și pe aici și astfel să-și uite de cină. Dacă se mai abate câte odată și pe la „Speranța” aceasta o face numai în calitate de președinte, să controleze dacă nu cumva sa stricat spiritualele de aci. Aviz celor interesați. Acum să mai aibă cineva îndrăsneala să mai zică că taica nostru nu combată lășirea alcoolismului.

Situația

*Sfânta Biblie ne spune că la ceasul de apol
Fi-vor bătăi fi-vor certe, fi-vor secete și ploa
Fi-vor semne arătătoare se va ivi Anticrist
În costumul lui de diavol, în costumul comunist
De pierire nici pomină până când antisemiții
Lui Sloim, Morit, Ifig, Chibi nu le-au numărat toți dinții
Iar lui Abraham și Leiba nu le-au răsucit perciunii
Iar lui Aristide Blanche nu i-au scos toți gărgăunii
Ce-a băgat în Marmorosch-ii sub formă de milioane
Câștigate înșelate când cu schimbu de coroane,
Când pe Moșă și consoții iau închis la Văcărești
Leiba și-a netezit burta și-a răs a la Bichirești
Iar acum, când auzit'a c'au mai scăpat dintre ei,
Zice Leiba cămătarul aoleo perciunii mei,*

Tatili vei
Mamili vei
Ce'mi vor face ei
Dac'or face numerus clausus
Eu m'am dus
Și milionii mei
Vor zbura și ei
Tatili vei
Mamili vei.

*Dar tot ne-om vedea sfârșitu 'n luptele politice
Despre cari nu spun nimica scrierile biblice
Poate-că pe acele timpuri nu era liberalism
Averescanism, de stradă bolșevism și comunism*

*Nici nu voia ori și cine să trăiască parazit
Să sară din creangă 'n creangă ca s'ajungă preamărit
Nici nu știau linge laba ca dulăul cel fidel
Șustărul făcea acasă politică pentru el,*

Pe-când astăzi vai de noi
Ne svârcolim în noroi

*Toată cioara azi se crede că este priveghitoare
Toată salcia se dă astăzi drept altoale roditoare
Toți vreau s'ajungă la oală și chemați și nechemăți,
Pe mulți îi vezi domni cu vază în loc să-l vezi spânzurați.*

Baba Hârca

blestămând pe toți nemernicii cări se bucură la munca noastră și nu plătesc abonamentul. Dacă cei cu musca pe căciulă nu vor vrea să înțeleagă, în rândul viitor îi vom striga pe nume.

Cu terpentin să vă ungă
barba, și-un bărbier beat să
vă radă cu un vârf de se-
cere.

*

După ce ve-ți muri, din oa-
sele voastre să facă piepte-
naru piepteni cu care se vor
curăți nepoții voștri de in-
secte.

*

O para să coste chilo-
gramul de sare și voi să
n'aveți nici atâta cu cât să
vă sărați o mămligă.

*

În mijlocul lui August să
uscați zăpadă la soare și voi
să degerați de frig.

*

Banii pentru abonamentul
Calicului să nu vă ajungă
nici de maslu, iar „Calicii“ ce-
tiți și neplătiți să vă fie sin-
gurul jolj din care să vă
face-ți cămașa.

*

Să aveți mersul racului,
frumusețea dracului, roșăța
pădăriei și sănătatea putre-
gaiului.

Concentrarea.

Aoleo! cum bătea toba
Prin ziare, monitoare
Trainice și muritoare
Chiar și Chimu da cu tromba
Făceau gură, zarvă mare
Că ne chiamă 'n concentrare
Și ne dă... știi, vorba aia
Baie caldă de „Mamaia“
Plată, leafă, colea mare
Și pe lângă toate-acestea
Și primă de echipare
Alergat'am hăt năprasnic

La acela chiot strașnic
Ba desculți, ba desbrăcați
Și iată-ne concentrați.
Aici toate-s pe de-a 'ntorsul
Voșan dă cu barosul
Filimon suflă din foi
Boandăr cântă din cimpoi
Că e cu genunchii goi
Jogărean nu'i bolșevic
Miș nu e de fel calic
Bucur nu se bucură
Albu nu se scutură
Berghia-i plin de veselie
Holerga 'n melancolie

Cântă doina burlăciei
„Mărie dragă Mărie“;
Bietul Miron face gură
Că n'ajunge la măsură
Și că 'n haină i-a băgat
Stofă un metru pătrat
Ba un cot și trei pătrare
Că i-au pus și buzunare.
Filip s'a hirotonit
Iar Muntean s'a 'mbolnăvit
Căci prea mult a cătănit
Și cu nădragii de gală
Nu-i permis să iese-afară
Că's croiți prea pe picior
Iar roșul e de un țol
Prima nu s'a premenit
Leafa nu s'a făurit
De mâncare-o ducem bine
Ce mănânci azi e și mâine
Leuștean, tarcăn mărar
Oua fripte la grătar
Mazăre, hemei, salcâm
Ba odată nu-i tacâm
Altă-dată farfurii
Să tot fii să nu mai fii
Nici cătană nici soldat
Făr' popă și avocat
De vrei să fii dispensat
Cătănim noi cum putem
Numai parale s'avem
Facem luna bucuroși
Numai să fim sănătoși
Barem credit să găsim
Căci și-așa știm să trăim
Dela cinci la unsprezece
Nici călare nu ne 'ntrece
După masă teorie
Și-apoi altă calicie.
Acas' am scris chiar eu carte
În vre-o patru limbi sau șapte
„Sono sano esto bene“
„Sam zdrav, dobro idje mene“

Concentratul.

Cântece

Cântă Sava cu surdina
Brândză, brândză dela Jina
Muntean I. cântă mereu
Brânza conține ulei
Ba chiar și miros de pește,
Îți dovedesc chimicește;
Boandăr cântă mai domol
Am avut și eu un pol
Iar Voșan mai raspicat
Nu cumpărați un băeat?

Ch.

ATENȚIUNE AGRICULTORILOR.

PLUGURI:

Hohenheimer, Bacskaer, Rughadlo, etc. Cărucioare pentru aceste pluguri.

MAȘINI DE SĂMÂNAT:

porumb, grâu și sfeclă, grape, gilău de fânațe, greble de fân și păioase, pompa „Erika”, sfărâmătoare de porumb, mori de tăiat nutreț și sfeclă, zdrobitoare de poame, struguri, sfeclă și semințe uleioase, teascuri pentru ulei și struguri.

Toate aceste produse proprii bine cunoscute le oferă prompt franco depozit;

Fabricile de mașini AND. RIEGER, Sibiu.

Revânzătorilor li-se oferă rabat.

MAȘINI:

**TREERĂTOARE,
VÂNTURĂTOARE,
TRIOARE.**

MAȘINI TEXTILE:

scărmănătoare de lână, darace, lup scărmănător, piue pentru tricotaș și abale, conș: tine, mașini de tors. ș:

Postament de moară:

Motoară de benzină, cu și fără ferestruu, stabile și transportabile.

Inginer Neugebauer & B

societate de construcții și birou de inginerie specială

VETA

Prima întreprindere română de acest fel

SIBIU

Str. Rotarilor 23 b.

Execută tot soiul de clădiri apaducte, fabrici, case de comerț, uzine de gaz, apă, electrice etc. Specialități: Hale de lemn sistem Neugebauer, clădire de case și colonii pentru coloni pentru lucrători și funcționari din materialul «VETA». Orice fel de — construcții din beton armat. —

Mai favorabil ca ori-unde

se poate cumpăra toate articolele de manufactură pentru țărani la firma

Ilie Floașiu, Sibiu

Cretoane, Cârpe de cap deschise și cu ciucuri de ibrișin, **Joljuri** și **Pânzării** în toate lățimile și calitățile, **Zefire** pentru șurțe și cămași, deasemenea frunză, dantelă, ață, sârmă și mătase de cusut și de brodat.

Bumbace, arniciuri și lână

în toate culorile.

Pentru EXAMENE

: **Librăria Săteanului** :
SIBIU Str. Regina Maria 1.
are în depozit permanent

PROPISE

din hârtie bună velină, cu cu 60 și cu 80 lei suta de bucați.

penițe aluminiu și claps, cerneală antracen din cele mai renumite fabrici și alte articole pentru școli și birouri.

Un practicant

cu 4 clase secundare, află imediat aplicare la **Librăria Săteanului Sibiu.**

Onoratul public este rugat ca orice comandă de tipografie să o trimită la **LIBRĂRIA SĂTEANULUI SIBIU** Str. Regina Maria 1, unde va fi prompt servit și cu prețuri de concurență.

ILIE MARTIN & Comp

Fabrică de cherestea și
mobile.

SĂLIȘTE (lângă gară)

Primește și efectuește comenzi de cherestea, mobile, tâmplărie de bina-
le și lăzi de mărfuri,
precum și tot felul
de lemn de con-
strucție.

Primește:

pentru tăiat la
Gatter, tot felul de
bușteni, precum și lu-
cru la mașinile de tâm-
plărie, socotit pe oră, dela
— — — ori cine — — —

In depozitul nostru se
capătă ciment, var, ti-
glă, lași etc.

Cu stimă

I. Martin & Comp

Marca

GRAZIOSA-MILL

Cea mai bună hârtie de
scrisori.

Se vinde în toate librăriile
și papetăriile,

Hârtie și plicuri naționale.

Hotel Boulevard Sibiu

aranjat modern, curat cu tot
confortul, cu încălzire cen-
trală și cu băi proprii.

CAFENEA ELEGANTĂ

Serviciu ireproșabil. Seară de
seară concertează muzica milita-
ră a Reg. 90 Inf sub conducerea
valorosului șef de muzică Căp.
Dvorzak.

Restaurant de cl. I.

„ALBINA“

—: INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII —:

CENTRALA SIBIIU.

Fondată la anul 1872.

Sucursale: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Mediaș,
Târgul-Murăș, Timișoara, Săn-Mărtin

Capital deplin vărsat **Lei 25,000,000** —
Fonduri de rezervă „ **17,000,000** —
Depuneri spre fruct „ **270,000,000** —

Legături cu toate centrele din țară.

Lucrează direct cu cele mai mari bănci din America

— are o secție specială pentru afacerile Americane. —

Jertfește anual sute de mii lei pentru

—: scopuri de binefacere și culturale —:

**PRIMEȘTE depuneri spre fructi-
ficare fără anunț cu 6% dobândă, fără**

— considerare la sumă. —

Pentru **depuneri cu termen fix** plătește

6¹/₂—8% și mai mult, după mărimea sumelor,

durata termenelor de plată și după învoială.

Darea către stat o plătește Institutul din al său.

„CETATEA“

Bancă Economică-Comercială S. A. BRAȘOV.
Telefon 430.

Sucursale: București, Cluj, Gherla, Rupea, Co-
halm, Odorhei și Toplița-Română

Agenzie: „Cetatea“ Foreign Exchange, ew-Jork Wall
Street 70, lichideaza afacerile de moștenire din

— — America în cel mai scurt timp. — —

Reprezentant în America: Dr. Gheorghe Crișan
advocat fost deputat, administrator-delegat al institutului,

Capital social vărsat, <sup>capital în emisiu-
ne și fonduri</sup> : **Lei 70.000,000**

Operațiuni de bancă de tot felul se execută prompt
și în condițiuni avantajoase.

**PRIMEȘTE depuneri în cont-curent și DEPUNERI
SPRE FRUCTIFICARE CU LIVRETE.**

ACORDĂ împrumuturi de tot felul și face plăți în țară și
străinătate.

LEGĂTURI directe cu cele mai mari bănci din Europa
și America.

CORESP. IN AMERICA «Bank of Europe» New-Jork.

INCASSEAZĂ CECURI AMERICANE: emise asupra
oricărei bănci din Transilvania și vechiul Regat, în
condițiunile cele mai favorabile.

Români Americani! Cumpărați acțiuni dela Banca Cetatea
Emisiunea a 5-a, prin mijlocirea Agenției noastre din New-Jork.